Sanna Viherä Laura Viherä

Pienten lasten viestintäkerho

Ideoita ja vinkkejä kerhon toteuttamiseen

Viestintäkasvatuksen seura ry
viekas

Prologi 3
Miksi pienten lasten viestintäkerho 3
Käytäntö 4
Mitä ja miten 7
Videot ja kuvat 8
Kuunnelmat 9
Näytelmät, nukketeatterit ja muut esitykset 10
Leipominen 11
Tekniikka 12
Kuvitettu tarina 13
Reino auttaa 14
Uutiset 16
Askartelu ja piirtäminen 17
Taustaa 18
Lopuksi 19

© Tekijät

ISBN 978-952-93-3501-5 (nid.)
ISBN 978-952-93-3502-2 (PDF)
1. painos

Kuvat: Laura Viherä, Sanna Viherä, Marja-Liisa Viherä ja Johanna Viherä
Ulkoasu ja taitto: Laura Viherä ja Sanna Viherä

Diivari Kopi Oy
Helsinki, 2014

Pidät kädessäsi Viestintäkasvatuksen seura ry:n ttuotamaa opasta pienten lasten viestintäkerhosta. Tässä oppaassa on esitelty käyttämämme työtavat, sekä miten kerhoa vedetään ja mitä olemme tehneet kuvista kuunnelmiin.

Kerhon tarkoituksena on lisätä vuorovaikutustaitoja sekä tietoteknisiä valmiuksia.

Tieto - ja viestintätekniikka on osa arkea, kuitenkin moni meistä vierastaa kuvattavana ja haastatteluissa olemista sekä esiintymistä muutenkin. Monille aikuisille esiintyminen on pelottavaa ja ahdistavaa. Se on sitä usein myös nuorille. Luonteva suhtautuminen tieto- ja viestintätekniikan käyttöön – sekä kuvattavana olemiseen että kuvaamiseen – on tietoyhteiskunnan perustaitoja. Mitä aiemmin opitaan luonteva suhde kameraan, sanelukoneeseen jne., sitä luontevammin niihin suhtaudutaan myös aikuisena. Samalla opitaan sosiaalistumisen avulla, mitä esimerkiksi kannattaa ja saa kuvata, ja mitkä asiat on paras jättää yksityisyyteen.

Pienten lasten viestintäkerhon tarkoituksena on yhdessä leikkien ottaa myös tekniikka mukaan. Kun leivotaan torttuja, kuvataan se. Kun joku oppii uuden askartelutehtävän ja neuvoo sen toisille, kuvataan se. Kun tehdään näytelmä, kuvataan se. Näin kameran mukanaolo leikissä ja tekemisessä on luontevaa. Kuvaaja voi olla kerholaisista kuka tahansa, kukin vuorollaan halutessaan.

Kun tuotokset laitetaan yhteisille suljetuille sivuille nettiin, pääsevät vanhemmat seuraamaan lasten tuotoksia. Kerhossa voi myös yhdessä katsomalla muistella edellistä kertaa, nähdä itsensä ruudulla ja jatkaa luontevasti kerhon toimintaa.

Sanna lukee lapsille kerhossa tehtyjä lehtiä.

Ihmisen idea on itsensä ilmaisu, näin totesi Erik Allman kirjassaan Ihmisen probleemi. Myös pienillä lapsilla on tarve ilmaista itseään. He täyttävät tarpeensa leikeillään. Vanhempien osallistuminen ja katseleminen kruunaa leikin. Pienten lasten viestintäkerhossa ohjaajat osallistuvat tekemiseen ja vanhemmat näkevät tuotoksen netistä. Näin lasten itseilmaisu on saanut arvostavat katsojat - lapsille on syntynyt luonteva suhde tekniikkaan ja sen suomaan vuorovaikutukseen.

FT Marja-Liisa Viherä

Seuraavassa kuvaamme kerhon toimintaa pilottikerhomme avulla.

Pienten lasten viestintäkerho on suunnattu 3–7-vuotiaille lapsille, sillä ajattelimme, että tätä vanhemmat lapset ovat koulussa ja heidän valmiutensa poikkeavat alle kouluikäisten valmiuksista ja nuoremmat taas ovat liian pieniä keskittymään yhteiseen leikkiin. Mikään ei kuitenkaan estä pitämästä kerhoa kaikenikäisille, onhan viestintäleirilläkin onnistuneesti kaiken ikäisiä. Pienten lasten viestintäkerhon voi järjestää esimerkiksi kotona oman naapuruston lapsille. Tässä oppaassa esiteltyä kerhoa on pidetty syksystä 2012 talveen 2014 Maija Viherän kotona maanantaisin kello 16–18.

Kerhon pitämisessä kotona on hyviä ja huonoja puolia. Kotona on kätevää, koska kaikki tarvikkeet ovat helposti saatavilla sekä löytyy materiaalia esityksiin yms. Lisäksi kodikas ympäristö luo turvallisuuden tunnetta. Materiaalin paljous oli kerhossamme välillä haaste, koska lasten huomio kiinnittyi liikaa ympäristöön. Kerhohuonekin sopisi käyttöön hyvin. Tosin tällöin kerhohuoneella täytyy olla askartelutarvikkeita, rekvisiittaa näytelmiin jne. Rekvisiittaakaan ei tarvitse olla paljoa,

Kerholaisten sirkustemppuja leikkipuistossa.

sillä lapsi pystyy käyttämään mielikuvitustaan. Kerhossamme lapset halusivat esimerkiksi puuksi mieluummin lampun kuin oikean kasvin ja juna syntyi pelkistä tuoleista. Olisi myös hyvä, jos kerhotilassa olisi pieni keittiö välipalan laittamista ja leipomista varten. Pihalla on myös hyvät mahdollisuudet tehdä näytelmiä ja muita esityksiä, esimerkiksi sirkustemppuja leikkipuiston kiipeilytelineissä. Viestintäkerhon innokas jäsen totesikin, että sirkustemput ulkona olivat kaikkein hauskimpia!

Kerhossa tehtiin vanhoista lakanoista haamupukuja ja sitten kuvattiin haamuvideoita.

Kerhomme kesto oli joka kerta 2 tuntia. Lapset kyllä jaksoivat kaksi tuntia kerhoa kerrallaan, tosin eivät ehkä niinkään keskittyneesti viestintään, mutta yhdessäoloon kuitenkin. Lapset saattoivat joskus väsyä ja monen kerhon päätteeksi katsottiinkin yhdessä Lumiukko-videota. Yhteinen videon katselukin on viestintää ohjaajien keskustellessa elokuvasta ja tehden huomioita kuvista ja tarinasta. Eli kesto voisi olla hieman lyhyempi, mikäli ajattelemme yhteistä jaksamista. Tuttuus lasten kesken on tärkeä asia luontevan viestinnän näkökulmasta, siksi kerho voisi ainakin aluksi olla pitempi. Mikäli kerhoaikaa lyhennetään, niin yhteiseen keskusteluun ja suunnitteluun tulee varata aikaa ainakin noin 15 minuuttia ja noin tunti päivän puuhastelulle.

Maija kyseli kerholaisilta keväällä, mikä kerhossa on ollut kivointa.

Päivä kannattaa aloittaa yhdellä tehtävällä, jonka saattaa loppuun asti ja jos jää aikaa, niin keksitään yhdessä seuraava puuha. Kerhossamme usein alussa listasimme toiveita, mitä tänään tehtäisiin ja sitten valitsimme äänestäen, mitä ensimmäiseksi, mitä sitten jne.

Sopiva määrä lapsia on noin 3–4 lasta yhtä ohjaajaa kohden. Kerhossa on ollut keskimäärin 4–7 lasta ja kaksi ohjaajaa. Viestintäkasvatuksen seura ry:n viestintäleirit antavat hyvät valmiudet yhdessä tekemiselle ja valmiiksi saattamiselle, mutta ohjaajana voi toimia kuka tahansa viestinnästä kiinnostunut vapaaehtoinen, vanhemmat, isovanhemmat, naapurit tai kultsit(1). Tähän oppaaseen, erityisesti seuraavaan lukuun, ja viestintäleirien toimintaperiaatteisiin kannattaa tutustua huolella, jotta lapset saavat kerhosta hyvän itsetekemisen kokemuksen ja työlleen antsaitsemansa arvostuksen. Viestintäleireihin voi tutustua sivuillamme viekas.fi.

Kerhon pitäminen ei vaadi hienoja laitteita tai kalliita tietokoneohjelmia. Kerhossa kuvattiin älypuhelimella ja käytettiin omia tietokoneita ja ilmaisohjelmia (esim. Scribus lehden tekemiseen). Älypuhelin on sikäli hyvä, että sillä videon tai kuvan voi suoraan lähettää Facebookiin.

Kerhoa voi pitää milloin vain itselle sopii, mutta osallistujien toiveita kannattaa kuunnella. Usein ajan sopiminen on vaikea tehtävä kun lapsilla on paljon harrastuksia. Mutta sovitellen varmaan löytyy monelle sopiva aika.

(1)Kultsi on viestintäleireillä toimiva ohjaaja. Kultsi on käynyt vähintään alakoulun ja kolme kertaa viestintäleireillä.

Kerholaiset maalasivat vesiväreillä.

Mitä ja Miten

Tekeminen ja tulokset ovat lapsia varten. Tulosten ei tarvitse täyttää aikuisten odotuksia eikä haittaa, vaikka kuunnelmissa tai videoissa kuuluu jotain aikuisten mielestä ylimääräistä. Lapsia ja lasten töitä tulee kehua ja kunnioittaa. Pääasiana on antaa lapselle mahdollisuus ilmaista itseään omalla yksilöllisellä tavallaan. Lasta ei saa pakottaa mihinkään, jotta lapsen oma ilmaisuhalu ja luottamus säilyvät.

Suunnittelu tapahtui yleensä kerhon alussa pienen välipalan yhteydessä. Välipalahetkessä kaikki saatiin hyvin koolle ja rauhassa pöydän ääreen istumaan. Välipala piti myös huolen siitä, ettei kukaan ollut nälästä johtuen kärttyisä tai innoton. Vapaassa keskustelussa lapset saivat itse ehdottaa, mitä tehtäisiin ja ohjaajat olivat apuna ideoinnissa ja suunnittelussa.

Me ohjaajat toimimme esimerkkeinä osallistumalla toimintaan. Jos haluaa, voi yhdestä osallistujasta kerrallaan tehdä apuohjaajan. Ketään ei voi kuitenkaan laittaa ensimmäisellä kerralla ohjaajaksi, ensin pitää saada ohjaajan esimerkki. Apuohjaajan tehtävät kannattaa olla hyvin selkeitä:

– innosta muita!

– pidä huolta pienemmistä!

– katso, ettei kukaan jää ulkopuolelle!

– ole esimerkkinä!

– kannusta ja kehu!

– ei saa komennella!

Välipala ja keskustelu.

Videot ja kuvat

Kerhossa voi kuvata kaikkea tekemistä. Esimerkiksi lauluesityksiä, näytelmiä, nukketeatteria, varjoteatteria, leipomista ja askartelua. Aluksi ohjaaja voi kuvata esimerkkinä lapsille, jonka jälkeen lasten on helpompi kokeilla itse kuvaamista ohjaajan opastuksella. Videoiden ja kuvien tarkoituksena on, tekniikan käytön oppimisen lisäksi, luonteva kameran edessä oleminen sekä esiintymiskammon välttäminen tai siitä eroon pääseminen. Tämän vuoksi on tärkeää, että lapsi saa itse päättää, milloin esiintyy ja mitä esittää. Valokuvista näkyy myös tekeminen, ei pelkästään lopputulos. Lapsista on kivaa katsoa kuvia ja videoita jälkeenpäin vaikka kotona vanhempien kanssa. Itseluottamus kasvaa, kun lapsi näkee esimerkiksi oman lauluesityksensä videolla, jossa muut lapset katselevat ja taputtavat. Lapsi haluaa tehdä lisää esityksiä, kun huomaa muiden arvostuksen.

Kerhossamme ei videoita juurikaan editoida, vaan siirretään ne suoraan kännykästä Facebookkiin samana iltana tai seuraavina päivinä. Koska tämä on helppoa, niin jokaisesta kerhoillasta on saatu vanhemmille paljon esitettävää. Jos video olisi pitänyt editoida, se olisi ollut

Varjoteatterin järjestelyitä.

työläämpää, jolloin koko siirtäminen olisi varmaan jäänyt vähäisemmäksi. Näinkin tehtynä tuli tarve selvästi esiin: tuotoksia katseltiin ja niistä kerrottiin. Vaatimustaso lapsilla ei ole kovin suuri – vanhemmilla kylläkin. **Pienten lasten viestintäkerho on kuitenkin tehty lapsille – ei aikuisille!**

Kerholainen kuvasi Sannan avustuksella.

Varjoteatteri

Kuunnelma

Kuunnelma on monelle aluksi vaikea laji, sillä esimerkkejä kuunnelman teosta on niin vähän, radiokin on usein vain musiikkia. Kuunnelmia voi tehdä niin, että kaikki yhdessä kertovat tarinaa vuorotellen ja tehdään äänitehosteita väliin. Ohjaajan osuus kuunnelmassa on aluksi iso, hänen tulee johdatella kertomusta eteenpäin ja saada lapset innostumaan. Kuunnelmissa esitetään katsojalle, joka ei näe, mitä tapahtuu, joten sitä on vaikea hahmottaa.

Lapset kuitenkin pitivät kuunnelmasta heti oivallettuaan, mistä on kyse. Samoin laulujen, runojen ja muiden esitysten nauhoitus on lapsista mukavaa. Se on helpompaa kuin kuvaaminen, sillä kameran heilahtelu ei haittaa!

Näytelmät nukketeatterit ja muut esitykset

Nukketeatteri

Pienet lapset pitävät näyttelemisestä, kunhan ensin rohkaistuvat. Usein vilkaskin lapsi saattaa olla ujo ja jännittynyt kun hänen pitää esiintyä muille, olivatpa nämä vain kerhotovereita ja ohjaajia. Olemme aloittaneet esityksen juonen suunnittelulla eli kuka esittää mitäkin tai millä nukella. Tässä kohden voi hyödyntää lasten omia ajatuksia siitä, keitä he haluavat olla: kerhossamme tytöt prinsessoja ja pojat ritareita, avaruusmiehiä, haamuja. Esityksen voisi myös suunnitella kohtaus kohtaukselta, jolloin kamera suljettaisiin suunnittelun ajaksi, näin lapset voisivat pysyä paremmin juonessa mukana, mikäli he kaikki olisivat juuri silloin sitoutuneita. Yli viisi vuotiaiden kanssa tämä varmasti onnistuukin, pienemmät eivät vielä ajattele tarinaa eteenpäin suunnittelemalla, vaan tekemällä. Usein vain yksi on kiinnostunut juonesta, muut itse tekemisestä! Juonen suunnittelun lisäksi olemme tehneet pientä lavastusta. Kaikki tehdään mahdollisuuksien mukaan. On hyvä muistaa, että lasten mielikuvitus on paljon suurempi kuin aikuisten ja heille riittää

Tuoleista tehtiin juna, jossa näytettiin nukketeatteria.

lumeksi pumpuli, kesäksi ruusunlehdet jne. Kaikkea ei tarvitse edes olla, lapset osaavat hyvin näytellä ilman rekvisiittaakin, tosin rekvisiitastakin on iloa. Näytelmät syntyvät leikkien kautta. Näytelmissä on tärkeää yrittää muistaa, missä katsoja on ja mitä katsoja näkee, mikä onnistuu, jos järjestää tilaan näyttämön ja katsomon.

Kerhossamme pojat esittivät kahden nuken avulla tanssia ja ison nallen avulla tanssin häiritsijää. Katsomo kikatti ja kertoi tarinasta innoissaan myöhemmin vanhemmille.

Kerhossa lapset saivat tehdä oman mielikuvituksensa mukaisia torttuja.

Kerhossa voi tehdä vaikka leipomisvideon tai leivontaoppaan. Jokainen voi kertoa videolla, mitä on tehnyt. Tekemisestä voi myös ottaa vaihe vaiheelta kuvia, joista voi tehdä kuvakertomuksen ja lehden. Kerhossamme tehtiin joulutorttuja valmiista taikinasta. Yksi kerholaisista neuvoi muille, miten tähtitorttuja tehdään ja toinen kuvasi opastuksen. Annoimme myös lasten leipoa oman mielikuvituksensa mukaan, juuri sellaisia torttuja kuin he itse halusivat. Näin saimme pojatkin innostumaan leipomisesta! Kerhon jälkeen omat leipomukset joko syötiin tai vietiin kotiin.

Kerholaiset leipomassa torttuja.

Tekniikka

Kerholle teimme heti ensimmäisen kerran jälkeen Facebookiin suljetun ryhmän, jonne kutsuimme vain lasten vanhemmat itsemme lisäksi. Sitä kautta on ollut helppo jakaa vanhemmille kuvat, videot ja lehdet sekä käydä keskusteluja. Erään kerholaisen äiti totesikin, että on ihan huippua päästä kurkkaamaan mitä kivoja juttuja kerhossa tehdään! Tiedostot voi toki jakaa muullakin tavalla vanhemmille, lasten yksityisyyttä varjellen. Facebookin huono puoli on se, että sieltä on hankala ottaa materiaalia myöhempään käyttöön. Tähän auttaisi, jos tallentaisi joka kerta tuotokset myös omalle koneelle Facebookin lisäksi. Tämä jäi meiltä usein tekemättä, sillä tuotokset olivat jokaisen omalla kännykällä ja parhaat niistä laitettiin Facebookiin.

Kerholaiset seurasivat innolla ensimmäisen kerholehden tulostusta.

Tekniikan tarkoitus on tukea tekemistä. Ei ole tarkoitus, että lapset oppivat suoranaisesti käyttämään esim. tietokonetta, vaan, että he ovat mukana koko työnkaaren ajan. Kun otetaan valokuva, se siirretään koneelle, josta se sitten tulostetaan. Usein kerhossamme lapset katselivat, miten tämä tapahtui. Erityisesti tulostus oli kerholaisista jännittävää.

Toki meillä kävi niinkin, että ohjelmat olivat jumissa, kameran muisti liian täynnä tai kuvien siirtäminen vei aikaa ja niinpä lehden tulostusta piti siirtää. Seuraavalla kerralla lehti olikin sitten valmis ja lapset saivat sen heti luettavakseen. Kerran yksi lapsista oli kipeä eikä päässyt mukaan kerhoon. Toiset tekivät tarinaa, missä hän oli mukana ja veivät sitten lehden postilaatikosta sairastavalle kerholaiselle. Hänen isänsä laittoikin Facebookiin kuvan, missä ilahtunut lapsi luki tai katseli lehteä. Tervehtyminen alkoi heti!

◀ *Kerho aloitetaan yhteisellä ideoinnilla, jossa kaikki saavat kertoa omia ehdotuksiaan ja toiveitaan. Ehdotuksista valitaan yhdessä, mitä sinä päivänä tehdään.*

Erittäin antoisaksi kerhossamme on osoittautunut tarina, joka esitetään kuvakertomuksen avulla. Näin kerhossa syntyi mm. viisiosainen sarjakuva Reino auttaa. Tarinat syntyvät siten, että ensin keksitään juoni, minkä jälkeen mietitään, millaisia kuvia tarinaan tulee. Tarinan kuvat voivat syntyä piirustuksista tai maalauksista, erilaisten tavaroiden (nuket, nallet, kivet, kukat yms.) avulla tai lapset voivat itse esittää tarinan henkilöitä. Ohjaaja voi kuljettaa kuvauksen aikana tarinaa mukana, mikä helpottaa lasten työskentelyä. Ohjaaja kirjoittaa tarinan lasten kanssa liittäen kuvat tekstiin. Tarinoista tehdään lehti, joka tulostetaan kotiin mukaan sekä laitetaan Facebookiin. Seuraavilla sivuilla on esimerkkinä viestintäkerhossa tehty lehti.

Kerhossa tehtyjä lehtiä.

REINO AUTTAA osa 3

Lapset matkalla mummolaan!

Sisarukset Puh ja Pah olivat matkalla mummollaan. He olivat odotelleet junaa jo vaikka kuinka kauan, mutta sitä ei kuulunut!

Mutta sattuipa paikalle Reino! Puh ja Pah pyysivät apua Reinolta, joka mielellään lähti viemään heitä mummolaan.

Niinpä Reino otti sisarukset kyytiin ja he lähtivät matkaan!

He matkasivat ohi taikaponin lääkäriaseman!

Reino tiesikin oikoreitit yli kumpujen ja mäkien!

Sekä läpi kivikkojen!

Kunnes vihdoin saapuivat asemalle! Jossa mummo jo hieman huolestuneena odottelikin jo.

Ja niin Puh ja Pah pääsivät mummolaan ja kertomaan jännittävästä matkastaan!

Reino lähti vielä selvittämään, miksi ihmeessä junat eivät olleet saapuneet asemalle ja vastaus selvisikin junavarikolla! Siellä junat nukkuivat sikeästi! Mutta onneksi Reino tuli junat herättämään ja taas junaliikenne kulki hyvin!

Uutiset

Uutiset osoittautui kivaksi tavaksi koota yhteen piirtämistä, puhetta, esiintymistä, yhdessä tekemistä. Lotto-arvonta oli erittäin suosittu. Lottonumeroita kirjoitettaessa oppi samalla numeroita ja arvottaessa sen, kuinka pieni todennäköisyys on osua oikeaan.

Piirretty säätiedotus.

Uutisten syntytarina: Pihla oli sairas ja Maija oli hänen kanssaan kaksistaan kotona. Pihlan aika tuli pitkäksi ja piti keksiä rauhallinen leikki. Lukeminenkaan ei enää kiinnostanut. Niinpä keksittiin yhdessä uutisia ja kirjoitettiin ne isolle paperille tikkukirjaimin. Maija keksi ensimmäisen uutisen sienisadosta. Pihla toisen uutisen kioskin ryöstöstä, josta epäiltiin Ilmoa ja Jussia. Ja kolmanneksi uutiseksi laitettiin säätiedotus. Tämän jälkeen Pihla luki uutiset paperilta ja Maija videoi. Säätiedotuksesta tuli oikein hyvä: Pihla keksi käyttää Hesarin säätiedotuskuvaa hyväkseen ja hän kertoi uutisissa sekä kotimaan että ulkomaan uutiset ja selitti säämerkit. Tätä leikkiä leikittiin aika monta kertaa, vuoroin Pihla oli toimittaja, vuoroin kuvaaja.

Seuraavassa kerhossa kokeiltiin uutisia yhdessä, Maijan ja Pihlan mallin mukaan. Uutiset ja sää piirrettiin, sillä kerholaiset eivä osaa vielä kirjoittaa. Kuvista oli helppo "lukea" uutiset ja sää. Kaksi toimi uutistenlukijana ja kaksi säätiedottajana ja lisäksi oli vielä lottoarvonta! Lottopalot tehtiin yllätyssuklaamunien sisällä olevista palloista. Kukin sai lotota, lottonumero kirjoitettiin ylös paperilappuselle. Uutiset videoitiin yhtenä otoksena, toimittajien aina vaihtuessa ja muiden istuessa katsomossa. Illan päätteeksi katsottiin uutiset yhdessä.

Seuraavilla kerroilla jatkettiin uutisten parissa. Nyt jakauduttiin kolmeen ryhmään: uutiset, sää ja lotto. Oli helpompi keskittyä pienemmissä ryhmissä, yhteen asiaan kerrallaan. Uutiset vaihtuivat saduista omiin päivän kokemuksiin. Lottonumeroiden arvonta oli jännittävää. Lapsetkin pääsivät kuvaamaan toisiaan, kun tekeminen kävi tutummaksi.

Kerhon päätteeksi tehdyt uutiset katsottiin televisiosta, johon tietokone oli liitetty.

Askartelu ja piirtäminen

Yhteinen askarteluhetki.

Askartelua ja piirtämistä lapset voivat opettaa toinen toisilleen, siitä syntyy hyvää vuorovaikutusta lasten välille. Koska kerhon lapset olivat eri päiväkodeista, niin kaikilla oli toisillen opetettavaa. Askarrellen ja piirtäen voi tehdä myös lavasteita ja rekvisiittaa. Kerhossamme kaikki lapset ja ohjaajat piirsivät yhdessä isolle paperille, johon lopulta syntyi tarina, joka kuvattiin ja jonka lapset kertoivat. Kerroimme tarinaa myös niin, että samaan aikaan kuvitimme tarinaa piirtäen lehtiötaululle muiden kuunnellessa ja kuvatessa.

Kuvatarina

Näin tehtiin erään kerholaisen opastuksella planeettoja ja meteoriitteja.

Askarteluhetkien tuotoksia.

Äitienpäiväkorttien askartelua. Viestintää tämäkin!

Syksyllä 2012 Maija päätti jatkaa viestintäleirien hyviä käytänteitä...

- kaikki osaavat ainakin jonkin osan kaikista tehtävistä
- on kiva tehdä yhdessä
- tehdään valmiiksi asti
- arvostetaan toistemme tekemistä
- pidetään huolta, ettei kukaan jää ulkopuolelle

...perustamalla Pienten Lasten Viestintäkerhon. Me lupasimme olla mukana kerhossa ohjaajina aina tarvittaessa, välillä yksi Maijan kanssa, välistä kaksin kerhoa pitäen. Maija laittoi taloyhtiönsä ilmoitustaululle kutsun (kurkista takakanteen).

Taloyhtiön kolmen ilmoitustaulun lisäksi hän kertoi lähellä ja vähän kauempanakin asuville tutuille ja sukulaisille kerhosta. Ensimmäiseen kerhoiltaan tulikin neljä lasta iältään 2–6 vuotta. Muutaman kerran jälkeen mukaan tuli uusia lapsia, yhteensä heitä oli seitsemän.

Pienten lasten viestintäkerhon talven yli jatkunut toiminta on tullut jäädäkseen. Keväällä jo suunnitellaan, mikä aika sopisi mahdollisimman monelle. On vielä monta ideaa, joita emme ole ehtineet kokeilla, mutta toivottavasti oppaan tiedoilla pääsee eteenpäin. Toiveena on, että eri kerhot verkottuisivat ja jakaisivat ideoita keskenään. Olisi mukava katsoa kerhossa muiden kerhojen tuotoksia ja tykätä niistä.

Lasten mutkaton suhtautuminen tekniikan avulla tekemiseen näyttäytyi hyvin viestintäleirillä kesällä 2013, kun kukin sai miettiä, mitä tekisi 3D-tulostimella. Syntyi sormuksia, riipuksia ja leikkijunan osia. Kun Maija sitten kotona kattoi astioita pöytään Pihlan kanssa, eivätkä he löytäneet yhtä lautasliinarengasta, Pihla ehdotti: tehdään se 3D-tulostimella! Kun pienestä pitäen saa mutkattoman suhteen tekniikkaan, niin ei sitä tiedä, mitä innovaatioita sitä vielä joskus syntyy!

viekas.fi

Pienten Lasten Viestintäkerhon koettuja ja opittuja niksejä:

1. Ota lasten mielipiteet tosissasi, kuuntele.
2. Älä pelkää epäonnistumista.
3. Tekemisen ilo on tärkeämpää kuin hieno tulos.
4. Arvosta silti tulosta, se on lapselle tärkeä. Kukaan ei ole seppä syntyessään.
5. Älä jää tekniikan jalkoihin, jos jokin ohjelma ei toimi, käytä toista.
6. Älypuhelin on hyvä sekä kuvaamiseen, saneluun, videointiin että tiedonsiirtoon.
7. Osallistu kaikkeen koko sydämestäsi.
8. Anna lasten olla toistensa opettajia, kuvaa tilanne.
9. Ota lapset syliin.
10. Kehu lapsia heidän vanhemmilleen ja toisilleen.

Ota yhteyttä, jos innostuit! Autamme sinua kerhon perustamisessa.

Sanna ja Laura
viestintakerho@viekas.fi

Viestintäkasvatuksen seura ry
2014

Pienten lasten viestintäkerho

Maanantaina 29.10.2012 aloitamme pienten lasten viestintäkerhon luonani neljännessä kerroksessa.

Kerhossa piirrämme, maalaamme, videoimme, näyttelemme, teemme lehteä, kuunnelmia, haastatteluja jne, mitä vain viestintää keksimmekään.

Kerho kestää kaksi tuntia kello 16-18. Kerhoa pidetään lähes joka maanantai. Mukaan voi tulla milloin haluaa ja kuinka usein vaan.

Kerhon aikana syömme hedelmiä, keksejä ja mehua.

Kerhoa pitää kanssani varhaiskasvatuksen opiskelija (Steiner-pedagogiikka) Sanna Viherä.

Avaamme kerhoa varten suljetun facebook-sivuston, minne laitamme kerhosta omia videoita, kuvia ja muita tuotoksia sekä kerromme ajankohtaisia tapahtumia. Sinne voi myös muutkin laittaa viestejä ja terveisiä.

Ainakin aluksi - tämän syksyn - kerho on maksuton. Jos syntyy paljon ylimääräisiä kustannuksia tarvikkeista yms, niin katsotaan sitten myöhemmin uudelleen.

Kerhoon voi ilmoittautua minulle joko sähköpostilla maijav(at)mac.com tai puhelimitse 0400501581 tai tullen käymään B 39.

Tervetuloa!

Maija

Marja Liisa Viherä
Viides linja 14 B 39

Pienten lasten viestintäkerhossa opitaan erilaisia viestintätaitoja yhdessä. Lapset pääsevät toteuttamaan itseään erilaisten viestintämuotojen avulla. Yhdessä tekemistä, leikkimistä ja puuhastelua!

Tämän oppaan ovat kirjoittaneet Sanna Viherä, steinerpedagogi-nen varhaiskasvattaja, sekä Laura Viherä, hyvinvointiteknologian opiskelija.

Tämä opas sisältää QR-koodeja, jotka voit lukea puhelimeesi ladattavalla ilmaisohjelmalla.

viekas